

ADMINISTRAREA CREȘTINĂ – PRIVILEGIU ȘI RESPONSABILITATE

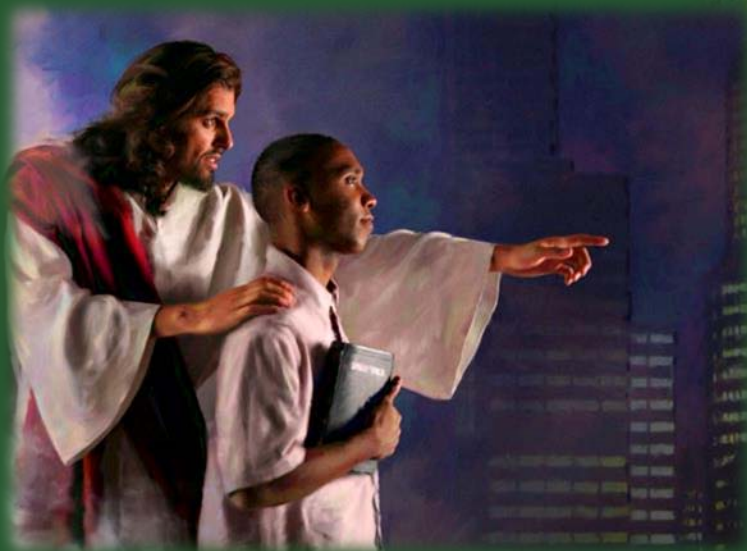
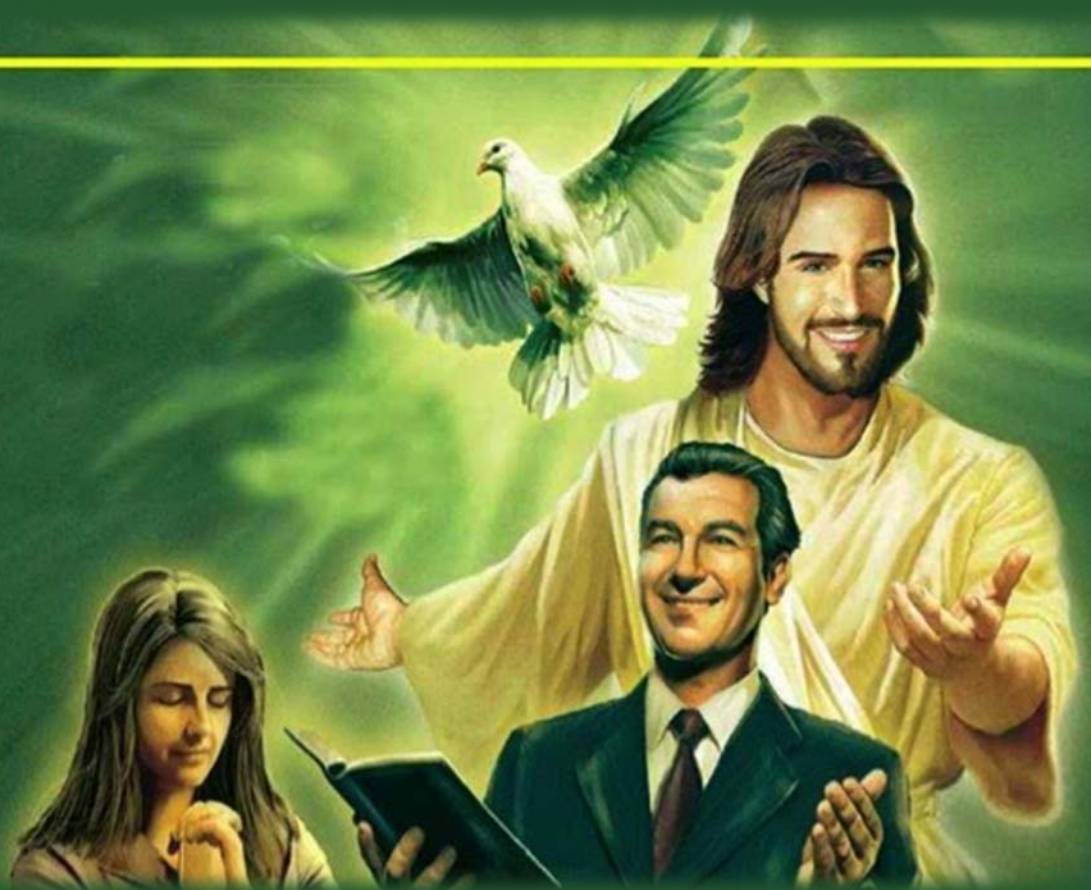
Studiul 13 pentru
31 martie 2018

„Să aveți o purtare bună în mijlocul neamurilor, pentru ca, în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.” (1 Petru 2:12)

Scopul imediat al administratorului este de a duce înaintea misiunea lui Dumnezeu de răscumpărare a lumii.

Pentru aceasta, El dorește ca administrarea noastră să se reflecte în viața noastră, având ca rezultat:

- * Evlavia
- * Mulțumirea
- * Încrederea
- * Influența noastră
- * Evaluarea

EVLAVIA

„Să știți că Domnul l-a pus deoparte pentru Sine pe cel evlavios; Domnul aude când strigă către El.” (Psalmii 4:3 NTR)

Evlavia înseamnă a iubi profund pe Dumnezeu și pe aproapele și a o manifesta în faptele noastre de zi cu zi.

Pavel ne avertizează că în ultimele zile vor fi oameni „având doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea” (2 Timotei 3:5).

Așa cum vedem din exemplul lui Iov, o viață evlavioasă este ceva care vine din interiorul persoanei sfințite. Nu depinde de circumstanțe externe.

Administrarea creștină este, de fapt, o expresie a vieții de evlavie. Ne exprimăm credința prin ceea ce facem și prin ceea ce nu facem.

MULȚUMIREA

„Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.”” (Evrei 13:5)

Pavel ne spune că „evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig” (1 Timotei 6:6).

O viață evlavioasă nu este sinonimă cu bogăția. Dar, însoțită de mulțumire, este o mare sursă de bogății spirituale.

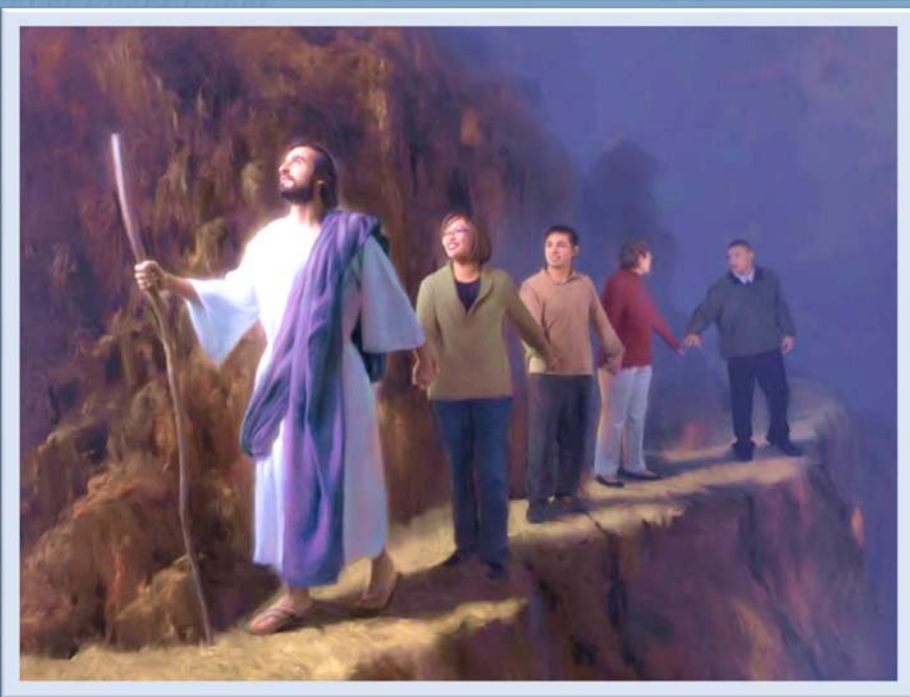
A ne mulțumi cu ceea ce avem înseamnă a ne lăsa în mâinile Celui Preaînalt. A trăi în pacea și liniștea oferite de dulcea încredere în Dumnezeu.

Dumnezeu își dorește administratori fericiți: „Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă! !” (Filipeni 4:4)

ÎNCREDEREA

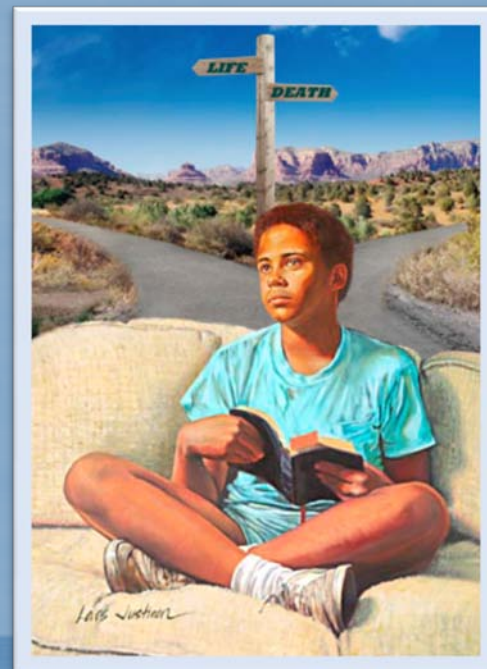
„Încrede-te în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta!” (Proverbe 3:5)

Un administrator al lui Dumnezeu trebuie să Îl lase pe El să ia deciziile. Trebuie să se încreadă pe deplin în înțelepciunea divină și nu în cea proprie. Încrederea și fidelitatea merg mână în mână. Încrederea noastră în Dumnezeu se manifestă mergând prin credință și ascultând de Dumnezeu în fiecare clipă.

Când trebuie să luăm o decizie, să aducem problema noastră în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. El ne va ghida ca să alegem varianta cea mai bună, aceea care va fi benefică și pentru cei din jur, și pentru viața noastră veșnică.

Trebuie să învățăm să ne încredem complet în Dumnezeu, așa cum apostolii au învățat să își pună pe deplin încrederea în El și au obținut bogății spirituale.

INFLUENȚA

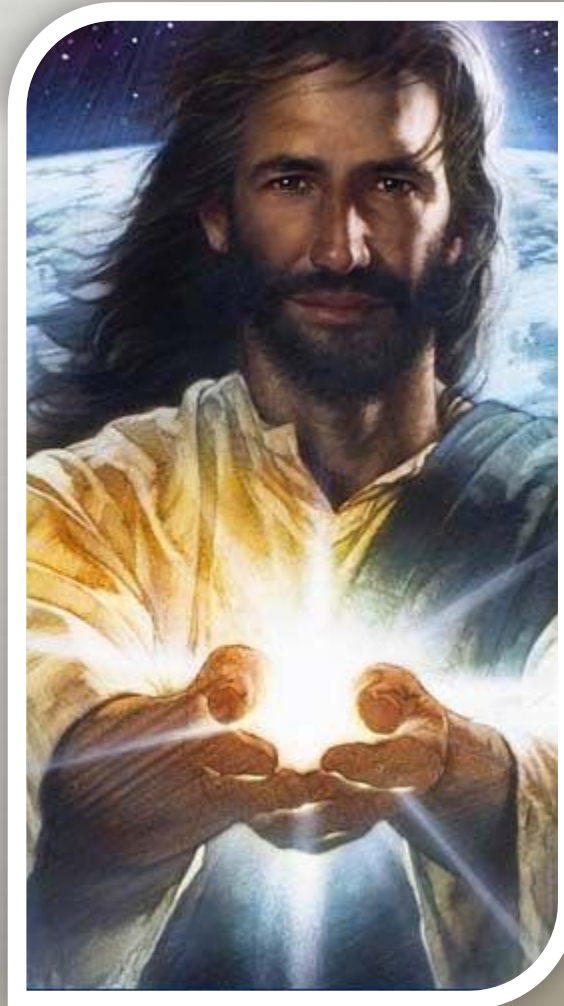
**„Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.”
(Matei 5:16)**

Administrarea noastră se evidențiază în fața familiei noastre, a comunității noastre, a lumii și a universului (1 Corinteni 4:9). Prin felul în care ne trăim credința influențăm mintea și inima celor ce ne înconjoară.

Biblia ne sfătuiește: „în toate lucrurile, dă-te ca exemplu prin lucrări bune” (Tit 2:7 NVI).

Suntem lumina lumii în măsura în care Lumina se reflectă în viețile noastre (Ioan 8:12). Dacă ne predăm lui Dumnezeu cu toată inima și umblăm pe căile pe care El le-a pregătit dinainte pentru noi, vom fi întotdeauna o influență spre bine (Efeseni 2:10).

EVALUAREA

„Stăpânul său i-a zis: «Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.»” (Matei 25:21)

Ce bucurie va fi să auzim aceste cuvinte de pe buzele lui Isus, când va veni să ne ia!

Viața noastră este doar anticamera vieții veșnice. Suntem peregrini aici, învățăm zi de zi să-L slujim mai bine pe Domnul nostru.

Când El va veni, nu vom putea să ne însușim niciun merit (Luca 17:10).

Cei care, ca administratori credincioși, am reflectat în viața noastră ceea ce Isus ne-a cerut, vom primi coroana. Nu prin meritele noastre, ci prin ale Lui: „Prin har sunteți mântuiți” (Efeseni 2:8).

„Ca **să** fim **fericiți**, trebuie **să** ne **străduim să obținem** acel caracter care a fost manifestat de Hristos. **Două** dintre caracteristicile însemnate ale lui Hristos au fost **lepădarea** de sine **și** binefacerea. El nu a venit **să** caute avantajul **Său**. El a venit **să facă** bine, **și** aceasta a fost mâncarea **și băutura** Lui. Urmând exemplul Mântuitorului nostru, noi putem fi în **părtășie sfântă** cu El; **și căutând** zilnic **să imităm** caracterul Lui **și să urmăm** pilda Lui, vom fi o binecuvântare pentru lume **și** vom avea **mulțumire** aici **și viața veșnică după** aceea. ”

E.G.W. (Mărturii , vol. 4, pag. 227)